

Barack Obama

Foto's AP, EPA, Reuters

Obama zal ijzersterk

terugkomen

John D. Podesta

De auteur was chef-staf in de regering-Clinton. Tegenwoordig is hij voorzitter van het Center for American Progress, een progressieve denktank in Washington.

bescheiden toename van de werkgelegenheid en continue berichtgeving over de olieramp in de Golf van Mexico, bereikte Obama's populariteit een dieptepunt. Het Amerikaanse publiek was ook getuige van gemene politieke gevechten over wetgeving, die nog heftiger werden door de onophoudelijke oppositie van de met modder gooierende Republikeinen. De frustratie van de kiezers richt zich voornamelijk op de Democraten, de partij die aan de macht is.

De zwaarste last voor de Democraten is de slakkengang van het economisch herstel en de toename van het aantal banen. De president en zijn team verdienen enorme waardering doordat zij een recessie hebben voorkomen en de economie hebben behoed voor een eenstorting. Daarmee werden naar schatting acht miljoen banen gered. Maar ze zullen er van de kiezers weinig krediet voor krijgen. Vandaag de dag kan een op de tien Amerikaanse werknemers geen baan vinden en het aantal langdurig werklozen heeft recordhoogten bereikt.

Obama is ook getroffen door een politiek paradox. Als president begon hij met een dringend noodzakelijke, buitengewoon ambitieuze politieke agenda. Daarbij had hij het tij mee omdat alom gesproken werd van de noodzaak van een politiek die belooft

de een einde te maken aan de bittere verdeeldheid in Washington. Maar eenmaal in het Witte Huis doken de problemen op.

Om haar ideeën in wetten te kunnen omzetten moest de regering met het Congres samenwerken. Successen of nederlagen in de juridische aanpak werden door het team van de

De zwaarste last is de slakkengang van het economisch herstel

president nauw gelinkt aan de strijd op Capitol Hill. De president stuitte op de rechtervleugel van de Republikeinen die weigerde samen te werken met de president of de Democraten. Leidende Republikeinen twijfelden openlijk aan het beleid van de president, aan zijn vaderlandsliefde en zelfs regelmatig aan zijn burgerschap. Het werd snel duidelijk dat er geen weg was die de president kon inslaan om de speerpunten van zijn politieke agenda uit te voeren én die tegelijkertijd kon leiden naar een beschaafder, minder gepolariseerd politiek tijdperk.

Het gevolg was dat de president vooral bezig was cruciale Democratische stemmen te winnen in een tegenstribbelende Senaat en dat hij de conservatieve hysterie die in de media opgeld deed steeds moest bestrijden. In het defensief gedrongen, besteedde het Witte Huis veel te weinig tijd om een angstig en verward publiek zijn bredere doelstellingen duidelijk te maken. Het Amerikaanse publiek, geschokt door de recessie, raakte steeds gefrustreerder. De kloof tussen de twee politieke partijen leek groter dan ooit en Obama kon zijn belofte om een einde te maken aan de scherpe strijd niet kon inlossen.

Obama en zijn team kiezen voor een bewonderenswaardige pragmatische toets voor hun beleid: kijken wat werkt, ongeacht de ideologie. Maar door niet te kiezen voor een coherent en duurzaam politiek principe dat de regering meer agressieve slagkracht kon geven, verdween de passie, de brandstof die Obama zo'n energieke kandidaat maakte. Kort gezegd, de Democraten verloren de politieke teugels.

Het goede nieuws is dat Obama zich heeft geconcentreerd op zijn belangrijkste prioriteit, het leggen van de basis voor een sterke, rechtvaardige economie. Daarin is hij geslaagd. De Amerikanen begrijpen dat president Bush en de Republikeinen de

economie naar een diep dal hebben geleid. Als de economie weer aantrekt en het tempo waarin banen worden geschapen versnelt, zal Obama daarvan de vruchten plukken.

Dus terwijl de Democraten waarschijnlijk aanzienlijk verliezen bij de verkiezingen voor het Congres in november, is een ding zeker: Obama heeft een aantal fundamentele progressieve overwinningen behaald die generaties zullen beklijven. Vechten voor de gewone werknemers tegen privileges en macht, de steun aan het gemeenschappelijke welzijn in plaats van beperkt eigenbelang, het zorgen voor volledige politieke gelijkwaardigheid en het samenwerken om gezamenlijk mondiale problemen aan te pakken, zijn tijdloos. Als Obama zich de komende jaren houdt aan deze progressieve uitgangspunten en erin slaagt het publiek eraan te herinneren wat ze inhouden en zullen opleveren, dan zal Amerika een sterker, rechtvaardiger land worden.

En zoals president Reagan en president Clinton tussentijdse verkiezingen verloren maar op indrukwekkende wijze werden herkozen, zo legden de politieke resultaten van deze beginperiode voor Obama waarschijnlijk de basis voor langdurig politiek succes voor progressieve politiek in de VS.